
Aflevering 7:

Op stap met Frank, ondervoorzitter & sportief directeur van City Pirates

Liefde. Vriendschap. Gezondheid. Dat is wat hij als ‘de essentie van het leven’ beschouwt. En voetbal.

De mens achter deze verfrissende gedachten ontmoet ik in een hotel aan de rand van Borgerhout. Hij komt van de Noorderlaan waar zijn bedrijf EPMC is gevestigd. Frank Valkeneers (1965) is sportief directeur van City Pirates en hij verhandelt ‘bedrijfsmatig vastgoed’. Hij volgde een opleiding ‘Bachelor Marketing’ en ‘Master in Real Estate’ aan de Antwerp Management School. Hij groeide op in Deurne waar zijn ouders een krantenwinkel hebben uitgebaat. Hij specialiseerde zich in ‘business to business’: reconversie van grote industriële sites die moeten worden omgebouwd naar kleinere eenheden. EPMC heeft het begrip ‘sociaal engagement’ – via steun aan City Pirates – opgenomen in haar mission statement.

Door Raf Willems

Hij specialiseerde zich in ‘business to business’: reconversie van grote industriële sites die moeten worden omgebouwd naar kleinere eenheden. EPMC heeft het begrip ‘sociaal engagement’ – via steun aan City Pirates – opgenomen in haar mission statement. Zelf voetbalde Frank in zijn jeugd bij achtereenvolgens Rochus Deurne, Antwerp en Belgica Edegem. Hij stopte op zijn achttiende. Later trok hij toch terug de schoenen aan op ‘veteranenleeftijd’ en schreef zich in bij een Merksemse amateurvereniging. Hij werd er trainer en bestuurder en volgde zijn zoon naar derdeklasser Kapellen. Hij nam er de taak op van jeugd- en ondervoorzitter maar trok in 2012 toch met hem mee naar het toenmalige SC Merksem. En daar vond hij zijn bestemming en hij bleef er

hangen: ondervoorzitter met als bevoegdheid ‘het sportieve’. Met een uitdaging die veel verder reikt dan het puur sportieve. Zijn keuze voor het ideaal van City Pirates werd ook bepaald door gebeurtenissen in zijn persoonlijk leven.

Ik leerde een les uit negatieve ervaringen: verlies nooit de hoop!

‘Het verhaal van voorzitter Michel Pradolini sprak mij enorm aan: meer dan voetbal. Intussen veranderde men de naam in City Pirates. Men gebruikt de club en het spel om mensen in de grootstad op sociaal gebied vooruit te helpen. Dat is uniek. Ik was gelukkig hier deel van uit te maken. Michel vroeg me om toe te treden tot de raad van bestuur. Ik hield die boot af want in 2015 kreeg ik problemen met mijn gezondheid: de ziekte van Kahler, dat is een vorm van beenmergkanker. Men begon onmiddellijk met de behandeling maar er ontstonden verwickelingen: ziekenhuisbacterie! Die bezorgde mij een pseudo-anorisme. Ik belandde op de afdeling hart- en vaatzieken en verbleef er elf weken. Als gevolg van de hartproblemen stelde men de stamceltransplantatie uit tot in maart 2017. Ik vertel dit omdat ik geloof dat deze ziekte mij veel heeft bijgebracht. Alles wat een mens overkomt in zijn leven heeft volgens mij immers een reden. Want het brengt je terug naar de essentie: liefde,

vriendschap, gezondheid. Ik heb door deze ziekte geleerd dat de zogenaamde rechte lijn als enig weg van punt a naar punt b eigenlijk niet telt. Het is misschien de snelste maar niet de verstandigste. Ik verwierf een nieuw inzicht: geef nooit de hoop op. Ondanks alle negatieve ervaringen die je beleeft, bestaat er toch altijd een mogelijkheid om opnieuw op te klimmen. Er is altijd een tweede kans: wij vallen om te leren hoe je terug moet opstaan. Dat is de kracht die uit ik uit deze ervaringen heb geput. Hoe ouder men wordt, hoe meer kracht zelfs. Op voorwaarde dat je de nodige steun hebt van anderen die u helpen dat in te zien. En die anderen heb ik gevonden bij City Pirates. Daarom besloot ik om iets terug te geven aan deze prachtige club.'

Ik wil dat onze sociale filosofie doordringt tot in alle geledingen van onze club

Ik werd even stil van het verhaal dat Frank in alle openheid over zijn ziekte vertelde. En ik vond het eigenlijk zeer mooi dat die ingrijpende gebeurtenis hem tot zijn dieper en duurzaam engagement voor City Pirates inspireerde. Er liggen nog veel uitdagingen te wachten. Dat beseft hij als geen ander want de club is nog aan het bekomen van de metamorfose – van vierhonderd naar duizend deelnemers - die ze op korte tijd onderging.

'We proberen het publiek van City Pirates een nieuw doel te geven in hun leven. We bieden hen daarom een verhaal dat we koppelen aan het

voetbal. Ze komen uit zeer kansarme middens maar dankzij voetbal krijgen ze een platform. Wij richten onze werking op dit uitgangspunt. Daarom zitten in onze sportieve cel ook de technische, financiële, communicatieve medewerkers en de ombudsman. Op die wijze vermijden we een eilandjesmentaliteit en bekomen we dat onze filosofie in alle geledingen van de club doordringt. We worstelen op dit ogenblik vooral met onze interne communicatie. Ons ledenaantal groeide op korte termijn van vierhonderd over zevenhonderd naar duizend. Dat was het gevolg van het feit dat we onze werking hebben verplaatst naar verschillende plaatsen in Antwerpen. Op vraag van het stadsbestuur begonnen we op Linkeroever met een nieuw verhaal. Ook Luchtbal bliezen we nieuw leven in. We openden een recreatieve afdeling van het KVVV en een samenwerking met Olympic Deurne. Daarnaast zetten we in op zowel meisjesvoetbal als G-voetbal. Dat betekent dat onze organisatie op korte termijn veel groter is geworden maar de 'kop' is klein gebleven. We moeten leren denken in andere structuren en in nieuwe vormen van communicatie.'

Andere structuren en nieuwe vormen van communicatie. Change! Dat is nooit vanzelfsprekend. Frank Valkeneers wil de bewaker zijn van deze visie en hoopt die met zijn zeer veelzijdige 'sportieve cel' in de nabije toekomst te stroomlijnen voor zijn City Pirates. Morgen verschijnt deel twee van dit gesprek.